

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18537/2022
04.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Станисављевић Жарко, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Водовод“ Лесковац, ради спречавања штетних имисија и чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 1122/21 од 21.03.2022. године, у седници одржаној дана 04.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 1122/21 од 21.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 1122/21 од 21.03.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу одрицања Основног суда у Лесковцу П 5924/20 од 12.11.2020. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да отклони извор опасности по непокретност тужиоца, односно отклони узроке цурења на његову парцелу, тако што ће извршити комплетну санацију уличне водоводне инфраструктуре на локацији у Лесковцу, у насељу ... улица број ..., удаљеној око 50цм од оgrade парцеле тужиоца кп. .. у КО ..., као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 1122/21 од 21.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против одлуке о трошковима поступка и наведена одлука првостепеног суда је потврђена.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, побијајући је у делу којим је одлучено о трошковима поступка, због погрешне примене материјалног права и неправилне примене одредаба Закона о парничном поступку, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23), ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је оценио да у конкретном случају ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Цитираном одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку изричито су прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, исход спора и разлоге на којима је заснована правноснажна одлука о трошковима поступка, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП.

Одлука о праву на накнаду трошкова поступка, као споредном захтеву, која зависи од конкретних околности у поступку, не изискује потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, нити ново тумачење права.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца применом одредаба члана 410. и 420. Закона о парничном поступку, и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужилац ревизијом побија решење о трошковима поступка, па како се ради о споредном потраживању у смислу члана 28. став 2. Закона о парничном поступку против којег ревизија није дозвољена, Врховни суд је у ставу другом изреке исту одбацио као недозвољену, применом члана 413. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић